

Jaargang 24 - Nummer 3 - november 2018

De Bulletalie

Informatiebulletin voor de stichting tot behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van TRUI

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel	3
Van de voorzitter	4
Introductie Sven	6
Uit het logboek	7
Wat een cadeau	9
OWee	12
KMT	13
Bark Europa	14
Zomervakantie met de LE44	17
Merchandise	23
Algemene Informatie BU130	24
Algemene Informatie VVT	26
Opkomend Tij	27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:

Bart Hettema
bulletalie@bu130.nl

Contact VVT:

Coenderstraat 1
2613 SM Delft
vvt@bu130.nl

Oplage:

250 exemplaren

Website:

<http://www.bu130.nl>

Fotografie:

Pim van Steijn
Hidde Boomsma

Lid worden

Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen op <http://www.bu130.nl/contact/vvt/>

Beëindigen van het lidmaatschap

Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden. Zie Contact VVT.

Redactioneel

Het zomerse weer is alweer een tijdje voorbij, maar in deze Bulletalie gelukkig niet. We hebben lekker wat verhalen van het varen in de afgelopen zomer, zowel van varen op Trui, als van Truivaarders die op een andere boot zitten.

Nu nog een paar weken doorvaren tijdens de bikkelweekenden, om zeker te weten dat we als allerlaatste zeilboot overblijven op het IJsselmeer en we weer genoeg stoere verhalen te vertellen hebben. Gelukkig is de kachel, onder andere door ondergetekende, weer aan boord gebracht om ons allemaal warm te houden. (Saillant detail: bij het in Workum aan boord brengen van de kachel werd ons gevraagd waar we de kachelpijp toch gelaten hadden. In Delft natuurlijk...)

Ik wens iedereen weer veel leesplezier met de nieuwe Bulletalie en veel vaarplezier op Trui!

Bart Hettema

Van de voorzitter

De dagen worden weer korter, de wintertijd is ingegaan en helaas is daarmee ook het zeilseizoen bijna weer tot een einde gekomen! Voor mij was het een seizoen met maar liefst 39 vaardagen waarvan slechts 15 op de Trui... Een divers jaar waarvan ik mij vele zonuren en nauwelijks regen kan herinneren. Het begon koud met weinig wind tijdens het MIO-opleidingsweekend in maart. Eind april is het dankzij de vele jaren aan oefening, de vele voorbereiding en de geweldige bemanning, eindelijk gelukt om (op tijd!) met de meeste punten te finishen tijdens de Zachtebedrace!

Vlak voor het begin van de zomer heb ik met ons winnende team van vorig jaar de titel verdedigd van de Leidse Onderlinge, een wedstrijd met Valkjes rond de Kaag. Helaas hadden we op dat moment te maken met een virusje op de Bolk waardoor Johan helaas op het laatste moment is uitgevallen. Gezien de totale spierkracht aan boord toch een zeer belangrijke factor is in deze wedstrijd hebben we de titel niet kunnen prolongeren maar zijn we nog wel als 3de over de eindstreep gekomen!

Ondanks mijn vele vaardagen op Trui kom ik ook zo nu en dan nog op nieuwe plekken. Zo is het eind juni eindelijk gelukt om voor het eerst aan te leggen aan de IJsselkade in Kampen! De dag erna zijn we doorgevaren naar Elburg om daar nog een weekje te blijven voor het groot onderhoud. Een week waarin we met veelal burgers het nieuwe vlakdeel, de pannenkoeksligger en de eerste gang hebben gemaakt. Na de eerste klusweek waren de tentamens in Delft ten einde en konden we het stokje overgeven aan de jongere generatie die keihard gewerkt hebben om de boot weer af te krijgen! Bij deze wil ik iedereen bedanken die heeft geholpen of een financiële bijdrage heeft gedaan voor dit mooie project!

Door het onderhoud zat een week Wadvaren er dit jaar helaas niet in. In plaats daarvan heb ik samen met Marieke een deel van mijn vaardagen gemaakt tijdens een trainingszwerftocht op de Gudsekop. Met het skûtsje hebben we een week gevaren over de Friese wateren. In augustus heb ik op dit schip mijn proefactiviteit gevaren waardoor ik nu ook als maat mee mag aan boord!

Na twee uitstapjes op de Gudsekop was het tijd voor de KMT. Helaas kan ik deze dagen niet als Truidagen tellen gezien ik de HK89 mocht schipperen. Met een leuke en enthousiaste groep eerstejaars hebben we vier dagen vanuit Huizen tochtjes gevaren op het Gooimeer. Na afloop waren de havendagen van Almere met een bedrijvenwedstrijd gevolgd door een erg leuk verhuurweekend van Almere naar Enkhuizen met de familie Keizer, hierover meer verderop in deze Bulletin!

Na al die zeildagen op het binnenwater was het dit jaar tijd op de grote zee te bevaren. Ter ere van ons huwelijk afgelopen juni, hebben Marieke en ik in september 10 prachtige zomer-zeildagen gemaakt met tallship de "Bark Europa" van Portugal naar Tenerife. Een heerlijke zomerzeilreis over de Atlantische oceaan. Blader even door voor het hele verhaal van onze reis!

Kortom, voor mij was het een prachtig zeilseizoen met verschillende schepen en heerlijk weer! Ik hoop dat jullie er net zo van genoten hebben dit jaar. Nu staat het winteronderhoud weer voor de deur en gaan we lekker hout krabben tussen de Westermeijer en de kubuswoningen.

Pim van Steijn
Voorzitter Vereniging Vrienden van Trui

Introductie Sven

Hallo allemaal!

Mijn naam is Sven Dobbe, en ik zal ergens tussen nu en niet al te ver in de toekomst het penningmeesterschap van de VVT op mij nemen. Ik ben momenteel 18 jaar, en zit in het tweede jaar van mijn studie MST.

Helaas heb ik door vele druktes, lichamelijke mankementen en het missen van de KMT pas één weekendje kunnen verblijven op ons mooie bootje. Ondanks dat het weer niet erg meezat op de eerste dag, en dat mijn slaapplek iets te dicht bij een natte halwinder lag, heb ik toch heel erg genoten van een weekend vol nieuwe ervaringen.

Ondanks dat ik dus nog niet veel tijd op Trui heb kunnen doorbrengen, ben ik wel erg blij dat wij zo een prachtig museumstuk tot onze beschikking hebben en hoop ik jullie snel op de boot, en anders in de soos aan te treffen.

Sven Dobbe

Uit het logboek

Oude Zeug, 12 mei 2018

In een Hemelvaartsweekend heb je vier dagen om allerlei avonturen te beleven. Onze drang naar avontuur bracht ons op donderdagavond, na een kruisrakje, in Den Oever.

Tijdens de Zachtebedrace (twee weken geleden) was er een loszittende naad onder de uitlaat ontdekt. Omdat die gebreeuwd moest worden, was het aan ons de taak om droog te vallen. Omdat we echter ook graag een eiland wilden bezoeken, werd er een listig plan opgesteld: vrijdagochtend naar Oudeschild, vrijdagmiddag terug naar Den Oever, om vervolgens zaterdag droog te vallen in de buurt van Den Oever. En zo geschiedde.

Na fijn door de Texelstroom te hebben gespoeld arriveerden wij rond 13:00 op Texel. Emiel koesterde al lange tijd de wens om de Texelsbrouwerij te bezoeken, dus liepen wij daar – via een toeristische route – naartoe. Omdat we later die middag alweer weg moesten, hadden we geen tijd voor een rondleiding en proeverij, maar Emiel kan nu wel zeggen dat hij er is geweest.

Wij voeren de Texelstroom en vervolgens de Afsluitdijk af en kwamen bij het vallen van de avond weer in Den Oever terug: dag 2 in Den Oever.

De volgende ochtend waren wij al (soort van) vroeg weer in touw: wij moesten op tijd op onze vastlooplek zijn. Rond 8:30 lagen wij vast, waarna er eieren gebakken zijn, wadgelopen is, pannenkoeken gemaakt zijn, de naad (en anderen) gefixt is en er in de zon geluierd is. Rond 15:15 kwamen we los en gingen we, na lang wachten, door de sluis van Den Oever, want om daar nou ook nog een derde nacht te blijven...

Wij eindigden de dag in Oude Zeug, een pittoresk kustplaatsje tussen Den Oever en Medemblik. Maar wat daar nou gebeurde:

De Belegering van Oude Zeug

Na een bijzonder grote afwas te hebben gedaan, stonden onze helden om zich heen te staren. Zagen zij daar nou overal grijze rookwalmen? Nee. Het waren wolken vliegjes. Er werd een wandelingetje gemaakt om Oude Zeug eens te verkennen. Er staan onder andere een bord waarop trots vermeld staat dat er wel eens plezierjachten in Oude Zeug komen en een picknicktafel die permanent, maar wel afwisselend, bezet is door de lokale jeugd en motorrijders.

Enige tijd later zagen wij inderdaad een plezierjacht binnenvaren, dat in een inham naast ons ankerde. Terwijl wij wat later binnen een theekopje wijn aan het drinken waren, hoorden wij plots een hoop motorgeweld bij de haven. Vrezend dat er een binnenvaarder op onze plaats wilde liggen, renden wij verschrikt naar buiten. Wat bleek: het jacht was vastgelopen en werd losgetrokken door de knrm. Nadat de knrm ons flink in onze bek had geschenen met hun zoeklicht, werd het jacht naast ons aan de kade afgeleverd en verliet de knrm het anders zo vredige Oude Zeug weer.

Een lading vliegjes

Wij kwamen terug bij het vooronder, maar schrokken ons rot. De kastjes die ooit wit waren, waren bezaaid met zwarte stipjes. In onze haast hadden wij het deurtje van het vooronder open laten staan, en één van voornoemde zwermen vliegjes was op het licht van de olielamp afgekomen. Honderden vliegjes werden vervolgens met stoffer en blik om zeep geholpen en opgeveegd. Het noodlot sloeg echter toe toen Emiel de

vliegjes weg wilde gooien. Op het moment dat het deurtje openging bestormde een nieuwe lading vliegjes het vooronder. We waren opgesloten en werden belegerd door miljarden vliegjes.

Nadat er ook op de nieuwe lading vliegjes een genocide was gepleegd, moest er steeds erger geplast worden, en ook steeg het verlangen naar bier. Een list werd bedacht. Emiel kroop op recordsnelheid door het ankerluik (waar geen licht was), en wist zo het beleg te doorbreken. Omringd door vliegjes wist hij de puts te vinden en slaagde hij er zelfs in wat bier mee terug te nemen. De vliegjes zijn er nu ten tijde van dit schrijven nog steeds, en wij kunnen enkel door middel van listen naar de WC. Wij hopen morgenochtend wakker te worden zonder de zwerm, maar houden ons hart vast.

Wat een cadeau

1 en 2 september 2018

“Wat wil je voor cadeau voor je 60e verjaardag?”

Moeilijke vraag, want ik heb alles al. Ik wil graag met elkaar zijn, iets leuks doen met mijn familieleden, maar ik weet niet wat.

Het blijft verder stil, geen hint, geen verspreking, tot op de dag zelf. Dan krijg ik een envelop met een tekst: 1 trui, een heleboel truien? Nee, samen een weekend Trui!

Als klein kind zat ik al in de wherry van mijn ouders, later ging ik naar zeilschool, zeilde met vrienden mee, ging met studenten van de Haagse Hogeschool op het IJsselmeer varen met de charters. Maar verder komt varen er niet zo van. Dus Trui, het is echt een heerlijk cadeau om mee te mogen op zo'n oud en origineel gehouden schip.

Na een bewogen week ontmoeten we elkaar in Almere, Trui ligt op het botterfestival. Ik stel de familie even voor: Gerrit, mijn man; Martijn en Carina, pas getrouwd, zoon en schoondochter; Annelies en Evan; dochter en schoonzoon-to-be; Oma, moeder van Gerrit; Wim, onze zwager; Ineke, mijn vriendin al uit de studietijd (zij voelt als familie). We maken kennis met Pim en Jesse, die als schipper en SIO de leiding hebben.

Aan boord klimmen is natuurlijk wennen, maar zelfs Oma (82 jaar oud!!) komt er zonder problemen op. Oma had nog nooit gezeild en wil dit graag een keer meemaken. Wie zou eigenlijk de stoel voor Oma meenemen? Tja, dat hadden we dus niet afgesproken. Pim en Jesse weten raad: er is een Blokker vlakbij en we kopen de enige tuinstoel die er op voorraad staat.

Voordat de drukte in de haven echt losbarst, kunnen we vertrekken. Al gauw komt dat heerlijke moment dat de motor uitgaat en de rust van het zeilen daarvoor in de plaats komt. We komen langzaam vooruit, maar halen zelfs een ander schip in. Deze rust duurt niet lang, namelijk tot Annelies ontdekt dat haar tas nog in een auto staat. Terug de nu drukke haven in en weer een plekje vinden om af te meren, is een uitdaging. Eigenlijk is het gewoon een extra oefening voor Jesse, maar zo zeggen we het maar niet. Met wat aanwijzingen van Pim lukt het helemaal, wat een klus was dat!

Weinig wind en tijdverlies, dat betekent een stuk op de motor varen. Bij de brug van Almere moet de top van de mast worden omgeklapt, anders passen we niet onder de

Annelies moet de mast in

bruggen door. Annelies is graag vrijwilliger, op het bootsmanstoeltje gaat ze naar boven om te zorgen dat we de brug mis houden. Spannend om je kind daar hoog boven je te zien, vlak langs dat beton.

Tussendoor is er zeilinstructie, iedereen helpt wel ergens aan mee. We leren de Enkhuizer

steek, na al mijn knoopenervaring is dit weer eens wat nieuws. Oma mag van haar stoeltje genieten, maar knoopt natuurlijk ook mee.

Slapen op Trui is wel een uitdaging, dus voor Oma en Ineke hadden we al een hotelkamer geboekt in Volendam. Gelukkig lukt het nog om er eentje bij te boeken, dus hebben de anderen meer ruimte (en slaap ik wel lekker ;). De volgende ochtend ontbijten we allemaal op de boot, de nacht is heel verschillend ervaren. De een heeft er wat meer moeite mee dan de ander.

Op de zondag mag ik me niet inspannen, i.v.m. een komend onderzoek. Dat lukt me met moeite, maar koffiezetten en wat schiemanswerk vallen daar niet onder. De beste bezigheid is om heerlijk op het voordek naar het water te staren. Daar wordt me zelfs een matras voor aangereikt.

Nu is er meer wind dan gisteren, we kunnen heerlijk zeilen. De windrichting dwingt tot kruisen, maar dat is niet erg. Zo heeft iedereen regelmatig iets te doen.

Op het water waaien mijn zorgen een beetje weg. Het is heerlijk om iedereen om me heen te hebben, samen praten, samen zwijgen, het kan allemaal. Pim en Jesse

passen ook goed bij ons gezelschap, als verre neven die we eerst nog niet kenden.

Voor mij als leraar is het genieten om te zien hoe een ander lesgeeft. Leren in de praktijk is iets heel anders dan sommetjes op een bord schrijven. Maar de kern blijft hetzelfde: je doet iets eens voor, je laat iemand zelf aan de gang en later bespreek je waarom het wel of niet werkte. De opleiding van Jesse komt wel goed op deze manier. We zien hem vast als schipper terug.

Oma vond eigenlijk dat haar stoel niet nodig was geweest. Maar ze zat er op als een koningin (Keizer-in in dit geval) op haar troon, dus het gaf niet dat het soms wel wat in de weg stond. In de haven van het museum in Enkhuizen maken we nog groepsfoto's en dan is de stoel ineens onmisbaar om de camera met selftimer op te zetten!

Als een paar weken later in het ziekenhuis het infuus van mijn 1e kuur gaat lopen, doe ik mijn ogen dicht. Ik stuur mijn gedachten terug aan boord, voel de deining van het Markermeer en lig weer in de zon aan dek van Trui.

Wat was dat een fantastisch cadeau!

Els Keizer

OWee

Ook dit jaar mocht Trui weer shinen tijdens de introductieweek van de TU Delft. Alhoewel de eerstejaars er maandag pas zouden zijn, begon de actie voor Trui al op zondag, toen Trui onder de lage brug bij de Bolk door ging. Alhoewel dat de vorige jaren goed ging, is het toch altijd weer even spannend of het gaat passen en we niet klem komen te zitten tussen brug en bodem. Gelukkig, na het voldoende afzinken van Trui ging paste het ook nu weer net.

Op maandagavond kon er 3D-voorondertwister worden gespeeld. Door het vooronder waren stippen voor Twister verspreid, inclusief de wanden en onder het dek, en veel groepjes hebben in de knoop gelegen om de stippen te kunnen bereiken.

Onder de brug door

Dinsdag was er een erg succesvolle escaperoom georganiseerd in het vooronder, waarbij OWee-groepjes in twintig tot dertig minuten puzzels moesten oplossen om uit het vooronder te ontsnappen. De meeste groepjes haalden het net.

Woensdag konden er overdag sleutelhangers en andere frutsels geknoopt worden. 's Avonds werd er vis gerookt en uitgedeeld aan nieuwsgierige eerstejaars, velen van wie nog nooit gerookte haring ophadden. Donderdag was er nog gepland om twee bandjes op de boot te laten spelen, maar door slecht weer moest dat helaas naar binnen in de Bolk worden verplaatst.

Daarnaast is er natuurlijk elke middag en avond door veel mensen op het voordek van het zonnetje en de nodige biertjes genoten. Er hebben weer veel mensen met Trui en de Bolk kennis kunnen maken en we hebben er weer veel nieuwe leden bij, waaronder een paar nu al erg fanatieke zeilers. Ik heb weer genoten van de OWee.

Bart Hettema

KMT

Tijdens de KMT hebben we steeds dagdelen gevaren. Je zat tijdens een dagdeel met ongeveer vijf sjaars op een van de bidders. De eerste dag was het ontzettend koud op de boot en waaide het hard, het schuingaan was heerlijk! De dagen erna was het beter weer en konden we spelletjes spelen met elkaar. We hebben morse naar elkaar geseind om een grap duidelijk te maken, hij was nog erger dan de hertengrap... We hebben Cluedo gespeeld, waarbij een team moest uitbeelden wie de moordenaar was, waar de moord had plaatsgevonden en wat het moordwapen was. Een andere leuke activiteit was het bouwen van een ducktape bootje. Ik en mijn teamgenoot Emilio kregen het voor elkaar om het bootje ongeveer 20cm onder water te laten bewegen en het bootje heeft inmiddels ook de tandafdrukken van een vis in de romp staan. Het allerleukste was toch wel de wedstrijd op de laatste dag. Er waren punten te verdienen door verschillende opdrachten uit te voeren, zoals ankeren, een man-overboord oefening, een rondje om een aantal boeien varen en op zeil aanleggen en wegvaren bij een klein eilandje. Daar ging het bij het andere team mis. Ze waren vastgelopen en kregen zichzelf niet los, dus toen hebben wij ze los getrokken en de wedstrijd gewonnen. Ik vond het een hele leuke en gezellige ervaring en ga zeker vaker meevaren.

Isabel van der Leijé

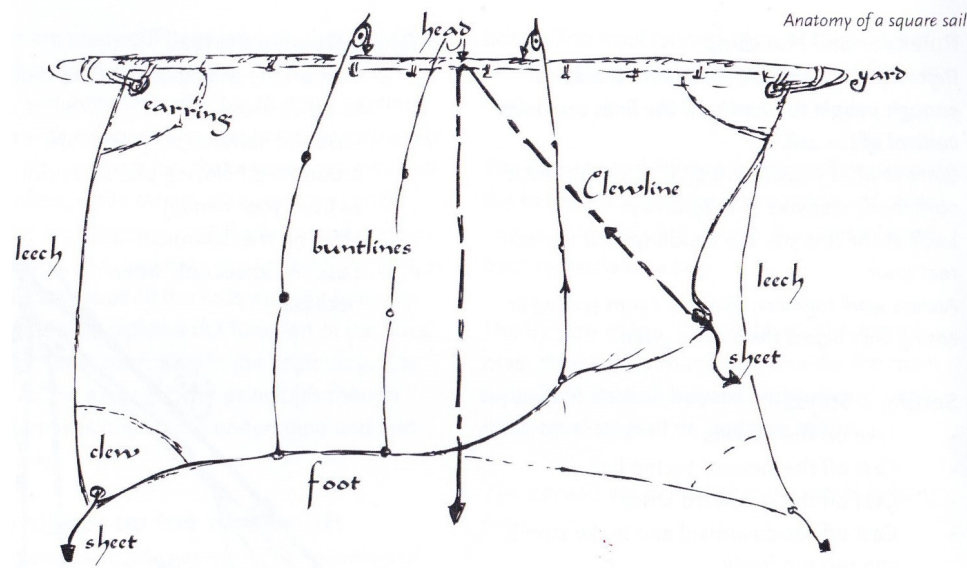

Bark Europa

Zondag 16 september stapten Pim en ikzelf ter ere van onze huwelijksreis aan boord in Portugal van een bijzonder schip: de driemaster "Bark Europa"!

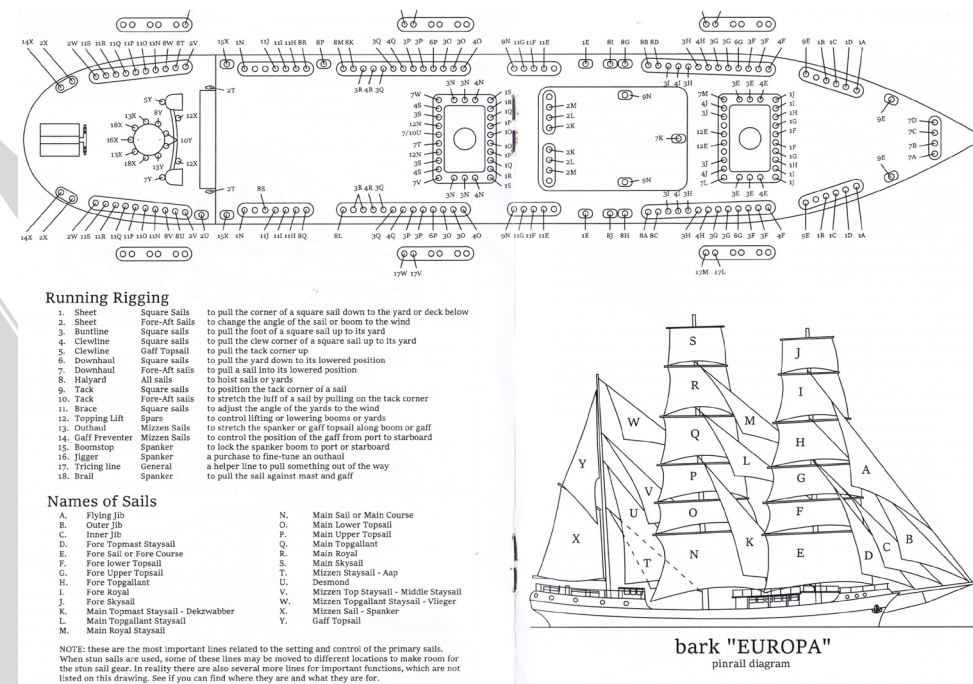
Na een kennismakings-BBQ aan boord en een nacht voor anker verlaten we de baai van Cascais om zuidwaarts te varen richting Tenerife. Na de geul te zijn gepasseerd worden al snel vele zeilen erbij gezet: Op de voorste twee masten "course", "lower topsail", "upper topsail", "topgallant", "royal" en "skysail", op de achterste mast nog de "mizzen" zeilen. En daartussen/voor hangen dan nog allerlei kluiverachtige zeilen in diverse groottes.

Zo'n razeil zetten is net even gecompliceerder dan een grootzeil hijsen op Trui (en dan heeft de Bark er ook nog eens twaalf van...). Je maakt de "buntlines" (lijnen die het zeil samentrekken op de ra) los, viert de "clewlines" (lijnen die de schoothoeken omhoogtrekken) en trekt tegelijkertijd aan de "sheets" (schoten). Als de schoten goed staan, komt het zware stuk: de ra moet omhooggetrokken worden! Deze ra's bewegen dus over de mast en hiermee wordt het zeil gehesen. Vervolgens kun je met de "braces" het zeil bijdraaien zodat hij goed getrimd staat.

Al die lijnen (ongeveer 13 per razeil x 12 + 4 per kluiver x 10 + zo'n 25 voor de "mizzen" zeilen = meer dan 221!) hebben hun eigen vaste plek aan boord op een

van de vele "pins". Gelukkig krijg je aan het begin van de reis een informatieboekje inclusief "pinrail diagram" waarop je terug kan vinden waar elk lijntje vast zou moeten zitten. Na een tijdje blijkt het toch best logisch te zijn waar alles vast zit! Hoe hoger het zeil, hoe verder weg van de mast de bijbehorende lijn vastzit bijvoorbeeld.

Aan boord draaien we mee in het wachtensysteem. Terwijl de bemanning volgens een 6-uur-op-6-uur-afschema werkt, hebben wij het een stuk relaxter met 4 uur op-, 8 uur af. Halverwege de dag is een "platvoets"-wacht van 2x 2 uur, wat ervoor zorgt dat je elke dag weer een andere shift hebt. De eerste dag begint voor ons van 16:00-20:00, daarna 4:00-8:00, 14:00-16:00, 0:00-4:00, 12:00-14:00, 20:00-0:00, 8:00-12:00, etcetera. Ondanks dat het best chill lijkt, is het toch elke keer weer plannen: wanneer gaan we slapen, wanneer moeten we weer wakker zijn voor de lunch, avondeten of onze volgende shift? Tijdens de wacht zelf hebben we twee hoofdtaken: op de uitkijk staan en aan het roer. Beide taken doe je elke shift een halfuurtje. De rest van de tijd sta je "stand-by" om eventueel te helpen met zeilhandelingen. We varen echter vooral rechtdoor met een constante wind, dus dit hoeft niet heel vaak te gebeuren.

Aan boord is verder alles geregeld: het lijkt wel een varende hotel! De koks zorgen

voor heerlijke maaltijden, de deckhands zorgen voor de afwas en de constante koffie/thee voorraad en de barman deelt de koekjes en snacks uit. Ook voor de bemanning is het trouwens een rustige reis: we varen immers niet in een “wasmachine” en het is heerlijk weer. Dat zorgt er ook voor dat er alle tijd is voor diverse onderhoudsklussen zodat het schip over een paar maanden weer in volledige topconditie is als ze de reizen van en naar Antarctica gaat varen. Het leven aan boord bestaat verder uit veel voor je uit staren naar de eindeloze oceaan. Soms hebben we geluk en spotten we een groep dolfijnen of zelfs een walvis vlak naast de boot!

Al snel blijkt dat de constante wind ervoor zorgt dat er tijd is voor een extra uitstapje. Zo komen we na zo’n zeven dagen varen aan op Madeira. Hier mogen we een dag onszelf vermaken. Aan wal krijgen we direct last van het fenomeen “landziekte” en zwalken we als dronken personen over straat! Op het eiland lopen we een leuk rondje door de hoofdstad en gaan we met de kabelbaan de berg op.

De nacht na vertrek van Madeira hebben we flink wat meer wind dan eerder op de reis, namelijk 6bft. Het houdt ons goed bezig met zeilen zetten, trimmen en toch weer weghalen. We zijn dan ook alweer snel voor op schema dus is er direct tijd voor nog een tussenstop op een eenzame rots in de oceaan, “ilhas selvagens grande”. Op deze rots wonen (naast heel veel zeevogels) vier politieagenten en biologen. We krijgen een leuke rondleiding over deze kale rots, bijzondere plek om te zijn!

De volgende dag is de wind weer een stuk rustiger en kunnen we nog even zwemmen naast de bark in het Atlantisch golfslagbad van 3800 meter diep. Best raar met zo’n grote golfslag en zulk zout water!

Een dag later varen we de haven van Tenerife binnen. Voor de laatste keer klimmen we de ra’s op om alle zeilen weer netjes samen te binden. ’s Avonds krijgen we nog een heerlijke rijsttafel als laatste avondmaal en drinken we samen nog vele biertjes (ruim meer dan tijdens de rest van de – voor ons vrijwel alcoholvrije – reis). De volgende ochtend nemen we afscheid van iedereen en deze fantastische zeilreis, tijd om nog een weekje op Tenerife door te brengen!

Marieke

Zomervakantie met de LE44

De mussen vallen van het dak en collegae verlangen naar een koude winter terwijl ze zwetend achter hun werkplek zitten. De hittegolf heeft zijn hoogtepunt bereikt. Kortom een geschikt moment om iedereen een fijn weekend te wensen en twee weken te gaan zwerven over het wad. Vrolijk verlaat ik kantoor, jaloers nagekeken door zij die de volgende week verder mogen smelten.

De eerste etappe is Amsterdam – Kampen, de Lemmer 44 ligt immers in Kampen. Dit stuk gaat met de trein. Op het station Kampen Zuid word ik opgehaald door de rest van de bemanning, Stefan, Marie-Louise en Marjolein. Ze komen aangescheurd in een gouden voiture met pikhaak op het dak om medeweggebruikers af te schrikken. Na enig puzzelen lukt het om mijn backpack in de auto te krijgen. Even later pas ik er zelf ook bij.

Tijd voor uitladen en boodschappen. Eerst naar de haven, alwaar we alle spullen uit de auto naar de boot brengen. Dan door naar de Appie. Twee winkelwagens en enige kratten later begeven we ons terug naar het schip. Daar wisselen we de boodschappen om met de scheepsinventaris die we niet nodig denken te hebben tijdens de tocht. Gelukkig hebben ze bolderkarren.

Alles is eindelijk aan boord, de zon gaat al onder, maar de vakantie moet nog beginnen dus besluiten we nog een klein stukje te gaan varen zodat we officieel onderweg zijn. We knopen de boot los. Duwen af en zoeken de slinger van de motor. De LE44 - Jonge Sake heeft de originele Skoda motor er nog in staan. Deze is geheel onafhankelijk van stroom. Hetgeen betekent dat we dus moeten slingeren om te starten. Eerst de kleppen lichten met een hendel bovenop de motor, wel de kist even openmaken, en dan de slinger plaatsen en draaien, eenmaal op tempo moet de hendel weer om. Als je snel genoeg draaide gaat de motor dan aan. Was je niet snel genoeg? Dan mag je nog een keer. Enfin, de motor draait en we varen langzaam de haven uit. Eenmaal op weg richting de Ketel duiken we de verlichting op. Het duurt even voordat ik heb uitgevonden hoe en waar alles moet worden aangesloten. Natuurlijk ga je dat al varende in het donker voor het eerst proberen op een schip wat nog onbekend is, kortweg, het duurt even. Maar ruim voordat we aanleggen is dan toch alles gemonteerd.

We overnachten op een eilandje vlak voordat we het IJsseloog zouden bereiken. Hier kunnen we genieten van de bloedmaan, vele sterren en vele muggen. De muggen hebben we geprobeerd uit te roeien maar we moeten er een paar gemist hebben. We besluiten over te gaan tot het aanschaffen van alle DEET van het westelijk halfmond als we weer in een haven zijn.

De tocht gaat ons naar Enkhuizen brengen, we varen met vol tuig het Ketelmeer over richting de brug. Daar eenmaal aangekomen leggen we er toch maar een rif in gezien de wind die voorspeld wordt. We sjezen lekker door en we zien het bier al op de bar van de Slof staan als de lucht donkerder wordt. Het begint te druppelen en de wind draait. Het druppelen houdt op, het begint te plenzen, de wind draait verder, neemt toe en nu mogen we kruisen naar Enk met dikke wind tegen. De biertjes op de bar lijken steeds kleiner.

Na onze extra uren varen leggen we aan in het Zuiderzeemuseum. Een vreemde gewaarwording om daar halverwege de vakantie langs te komen in plaats van aan het begin of einde. Hier kan DEET en Azaron worden gekocht en bier ingenomen in de Slof. Maar ook de zagers die Marie-Louise bij de Barendrechtse hengelsport winkel heeft gekocht als aas moeten worden geprobeerd. Stefan zet een lijntje met zager uit. Tijd voor bed. De volgende morgen worden we bij het binnenhalen begroet

door Philip, Philip Phaling. De onfortuinlijke aal vond het aas te gek, en nu hebben wij 50cm paling. Nom. Marie-Louise slacht de aal en laat hem drogen. 's Avonds kan Philip in de rookoven. Hij was een lekkere jongen.

Van Enkhuizen zijn we naar Den Oever gevaren, een mooie dag varen. In Den Oever leggen we aan in de Waddenhaven. Bij het door de sluis gaan bemerken we hoe handig het is dat je op Trui een werkende achteruit

hebt. Na nog enige boten te helpen met aanleggen lopen we een rondje door het dorp. Bij het terugkeren ziet Stefan een bekend schip liggen, de Amateur, eigendom van (oud-)Truischipper Hugo Schuitemaker. We mogen bij Hugo aan boord kijken en ons bier koud leggen in zijn koelkast, luxe hoor. Hugo gaat als varende vakantiehuisje verder naar Texel. Wij zijn van plan richting het oosten te varen en ergens droog te vallen.

Heel ver zijn we niet gevaren. Drooggevalen zijn we wel. Niemand te zien en de plaat voor ons alleen. Lekker rond de boot zwemmen en later mosselen rapen. In de morgen anker op en door richting Harlingen. Het anker van de schouw is gelukkig niet zo zwaar als de grote dreg, maar de ketting maakt het toch een hele klus. Eenmaal onderweg richting Harlingen valt de wind weg en komt dan fors terug, samen met een berg water. De boot en bemanning gaan door de wasstraat. De dirk

vindt het een tof idee om zijn leven elders te gaan voortzetten en verwijderd zichzelf van de giek en klimt razendsnel de mast in om daar eens lekker te gaan uitrusten. We hebben nog eens naar de dirk gezwaaid en zijn toen doorgevaren naar Harlingen. In de haven ben ik in de mast gehesen en hebben we de dirk weer naar beneden gehaald. Laat is het nog niet, maar iedereen is toe aan lekker opdrogen en een bezoek aan de ijscokraam volgt. Ook moet er nodig nieuw ijs worden ingeslagen voor de koelbox. De CIV voorziet Stefan van een nieuw overlevingspak, hij hoeft alleen maar af te rekenen.

Van Harlingen trekken we verder richting Ameland. We maken een tussenstop op anker en proberen uit te vinden welke kerktoeren bij welk dorp van Friesland hoort terwijl we chips eten en bier drinken. Dat hoort zo tijdens het koken. Op Ameland blijven we een nachtje en we gaan de volgende dag pas laat weg. Dat biedt mogelijkheden, het "Nes Café" wordt bezocht en Marjolein en ik huren de volgende ochtend fietsen om de vuurtoren gedag te zeggen. Na het vergaren van het benodigde ijs in de supermarkt, en natuurlijk ook boodschappen varen we verder richting Terschelling. We maken een tijstop en gaan 's nachts weer verder.

In de nacht varen we met de Brandaris in zicht richting Terschelling tot we over het wantij zijn en dan mag het anker er weer in tot het weer licht wordt. Tijd voor plan strand. In de middag komen we voor de haven van Terschelling, we varen de haven voorbij en slaan haaks rechtsaf het groene strand op. We leggen de schouw netjes buiten het afgezette kitesurfgebied, waar eigenlijk best wel veel boten liggen. We willen genoeg water onder het schip houden om de volgende ochtend weer vroeg weg te gaan. Dat mislukt. Het is zelfs maar de vraag of we op het avond tij wel loskomen. De veerboot vaart langs en toont ons waarom de andere schepen in het kitesurfgebied zijn gaan liggen, lekker beschut voor de golven van firma Doeksen. Eenmaal droog op het strand moet de Walvis bezocht, een strandtent aan het groene strand. Bij het drinken kunnen we de boot mooi in de gaten houden. Een bijzondere ervaring om hier op het strand droog te liggen en naar je eigen schip te kijken onder het genot van een getapt biertje. Na het rapen van kokkels en een vergeefse zoektocht naar

scheermessen keren we terug naar de Lemmer. Tijd om onder zeil te gaan. Stefan en ik hebben een wekker gezet om 's nachts toch maar even te kijken hoeveel water er komt, en warempel, het blijkt genoeg. Zonder motor, om de andere schepen niet te storen, bomen en stromen we naar dieper water.

Vandaag gaan we door het zeegat. We varen vroeg weg richting Stortemelk en we gaan boven Richel langs. We worden begroet door familie zeehond die languit op de bank ligt. Veel wind is er niet, maar stroming des te meer. Helemaal de goede kant op gaan we niet, maar de arabische wind brengt uitkomst. Zo dicht mogelijk langs het strand is de opdracht. Dit lukt maar matig en we kunnen precies op tijd afslaan en onder Vlieland langs varen. De wind die er is, is tegen, maar we kruisen met stroom mee, dus het lijkt allemaal heel wat.

Ook de haven van Vlieland varen we voorbij en we varen net zo lang door tot alle betonning op is. Onder een felle zon kloppen we GPS coördinaten over van de wadvaarders voor een tocht over het Posthuiswad. Met wat zwaardje varen, peilen en achter de pijl aan varen arriveren we in het Eierlandsegat bij Texel. Dit stuk over het Posthuiswad was schitterend en we hadden het rijk voor ons alleen.

Het Eierlandse gat stroomt ook enorm, maar de stroom is inmiddels gekenterd en we buffelen er met de halfwinder tegenin. Dicht langs het strand bij Texel lukt prima en we kijken de bitterballen bij de mensen van het bord. Doel voor vanavond is de steiger bij de Cocksdorp. We weten dat er niet meer genoeg water zal zijn om er helemaal te komen, maar we kijken hoever we kunnen komen. Een heel eind blijkt. Ver genoeg zelfs om 's avonds naar de kroeg te gaan. Met de tip "bij twijfel broek" uit, van Marie-Louise trekken Marjolein, Stefan en ik naar de kroeg in het dorp. Tijdens onze tweede Skuumkoppe krijgen we bericht van het schip: "Er vormt zich een slotgracht". Bij het terugkeren twijfelen we of het gaat lukken en moet de broek dus uit. We waden naar de boot, stappen met onze droge kleding aan boord en controleren het anker. Het schip begint te drijven.

's Morgens kunnen we de steiger aanvaren en leggen we aan. We blijven vandaag op Texel. We huren fietsen om iets verder op het eiland te kunnen kijken. Stefan en Marie-Louise brengen een bezoek aan de vuurtoren. Marjolein en ik gaan bij onze favoriete strandtent op Texel, "Kaap Noord", langs. 's Avonds gaan we ons te buiten door uit eten te gaan in eetcafé "De Rog". Het eten is goed en ze waren zelfs zo aardig om vanaf de middag al onze koelelementen in de vriezer te leggen.

Van Texel varen we de volgende dag, weer naar Texel. We gaan van de Cocksdorp naar Oudeschild. We hebben een klein beetje haast want aan het einde van de dag wordt dikke wind voorspeld. Opschieten doet het echter niet, wat op moment van vertrek waait het nog helemaal niet. Op deze manier dobberen we rustig door de geul, terwijl de straaljagers over razen voor de oefeningen op de Vliehors. Onze route loopt een stukje door het oefengebied, maar wie daar op let is een kniesoor. Oudeschild brengt ons vis, boodschappen, diesel en een douche. Onderweg hadden we ons als helemaal volgegeten aan kokkels, mossels en oesters.

De voorspelde wind komt en het wappert best wel in de haven. De volgende dag staan er nog best kuilen en sturen Marjolein en Stefan ons stoer door de Texelstroom, op naar de Bollen. Vanaf daar gaan we naar Den Oever, onze laatste avond op zout. We leggen aan in de nieuwe haven voor varende monumenten, precies voor de kroeg. Het blijkt dat

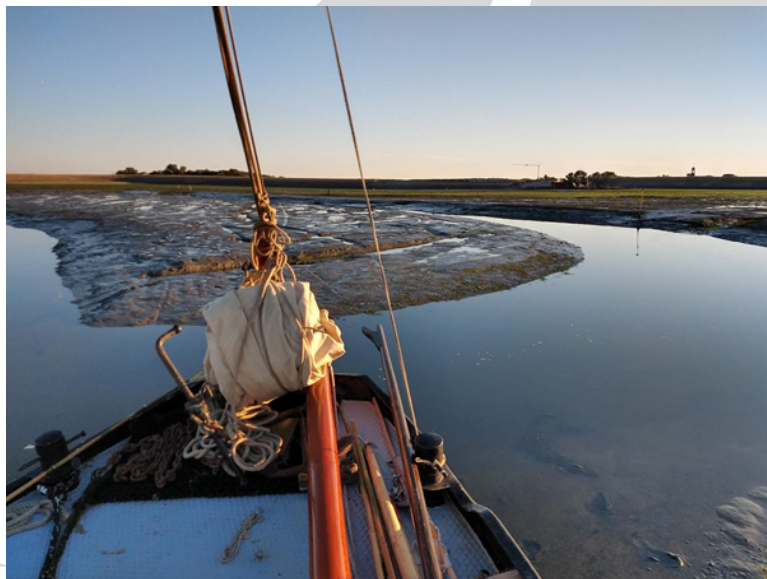
we voortaan het hele jaar kosteloos mogen overblijven in Den Oever, dat is weer mooi meegenomen.

Het zoete water voelt vreemd na zoveel tijd op zout, het weer is ook wat minder geworden en we verlangen terug naar de Wadden. Door de regen varen we naar Medemblik waar we een dagje verwaaid zullen liggen. Dat biedt ons wel de kans om het stoomgemaal te bezoeken. Het lopen moet natuurlijk wel even tussen de buien door gebeuren. Mocht je nog eens verwaaid liggen in Medemblik, dan is dit zeker een leuke activiteit.

Van Medemblik varen we richting Kampen. Het is een mooie tocht met een knik in de schoot. Het IJsselmeer is niet al te best gewalst, maar eenmaal onder de Ketelbrug door is het water weer vlak. We overnachten op een eilandje in het Ketelmeer om de volgende dag snel in de haven te zijn en voldoende tijd te hebben voor de schoonmaak. Een schouw schoonmaken blijkt behoorlijk tijdrovend.

We keren weer huiswaarts van een prachtige tocht over het wad, zonder haast, zonder overall in de haven te liggen en met heel veel mossels, kokkels, garnalen, oesters en natuurlijk Philip Phaling. Met voor mij als hoogtepunt, over het Posthuiswad varen zonder betonning en zonder schepen om ons heen om daarna langs de zeehonden en het strand van Texel te varen.

Hidde

Merchandise

We zijn weer met nieuwe merchandise bezig! De huidige truien zijn uitverkocht, en daarom worden er niet alleen nieuwe wollen truien besteld, maar ook fleecvesten. Deze zullen respectievelijk zo'n €65 en €40 gaan kosten.

Daarnaast zijn er nieuwe mutsen (bij)besteld en hebben we nieuwe T-shirts, die in de kleuren donkerblauw en bordeauxrood beschikbaar zullen zijn.

Hou de Facebookpagina of website in de gaten om ze te bestellen.

Algemene Informatie

Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolademelk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft

email: info@bu130.nl

website: www.bu130.nl

Iban: NL49INGB0003030194

KvK: 41145242

Bestuur

Voorzitter:

Rudy van der Zwan
06-40948776

Secretaris:

Lea Stakenburg 06-11662603

Penningmeester:

Jan Siblesz 06-26945148

Commissaris Onderhoud:

Pia van der Teems 06-53808669

De opleiding

Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud

Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00
Maat (*)	€5,00
Schipper (*)	€5,00 (**)

(*) per persoon per dag, (**) vrijwillige bijdrage

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres: Coenderstraat 1
2613 SM Delft
email: vvt@bu130.nl
Iban: NL44 INGB
0009 3560 42
KvK: 27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Pim van Steijn

Secretaris
Bart Hettema

Penningmeester:
Marjolein ten Hacken

Commisaris PROWee:
Queryn Waller

Contributie

De contributie bedraagt voor studenten €7,50 en voor niet-studenten €15 per kalenderjaar. Wil je betalen per automatische incasso? Vraag dan om het formulier.

Adreswijzigingen

Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Bulletalie

Heb je wat leuks meegemaakt op of rondom Trui en wil je dit graag vertellen in de Bulletalie, mail even naar bulletalie@bu130.nl met je (potentiële) stukje.

Opkomend Tij

3 december	Sinterblufdobbel
7 januari	Jaarvergadering & Nieuwjaarsborrel
21 november, 3 december, 19 december, 16 januari	Botterborrels (Elke eerste maandag en derde woensdag van de maand)

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

